

[Justitsministeren.]

Bestemmelse, hvorefter den, der har ydet væsentlig økonomisk Støtte til Presseorganer eller Organisationer, der paa utilbørlig Maade har samarbejdet med eller støttet Besættelsesmagten, straffes med Fængsel.

Om Forslaget til Ændringer i Retsplejeloven skal jeg fatte mig i Korthed. Jeg finder Anledning til særlig at fremhæve som det centrale i dette Lovforslag, at der ved Udarbejdelsen er lagt Vægt paa i det Omfang, som Hensynet til disse Straffesagers særlige Karakter og navnlig Nødvendigheden af deres hurtige Behandling tillader det, at holde sig saa nær som muligt op ad de normale Bestemmelser for Straffesagers Behandling. Det er i Overensstemmelse hermed de almindelige Forskrifter, som gælder for Underretsbehandling, der kommer til Anvendelse ved disse Sagers Behandling i første Instans, saa at der i de Tilfælde, hvor dette efter Retsplejeloven skal ske, medvirker Doms mænd. Derimod har man af Hensyn til Sagerne hurtige Fremme fundet det praktisk at lade Nævningebehandling bortfalde. Ogsaa ved Sagerne Behandling for Landsretterne som Ankeinstans medvirker Doms mænd i Overensstemmelse med de almindelige Regler. Til at behandle de heromhandlede Sager vil der af Justitsministeren efter Forhandling med Præsidenterne i Landsretterne og i Byretten blive beskikket et Antal Landsdommere og Underretsdommere, som i første Række vil blive udpeget blandt de faste Dommere. Jeg bemærker herved, at disse Domstole skal paakende Sager, hvor Tiltale er rejst efter Straffelovstillæggets Bestemmelser, eller for Handlinger begaaet den 9. April eller forinden, hvorved Besættelsen er blevet begunstiget; men selv om Retten i de enkelte Tilfælde maatte komme til det Resultat, at der alene kan idømmes Straf efter den almindelige Straffelovgivning, skal den ikke være afskaaret fra at tage Sagen under Paakendelse.

Lovforslaget fraviger de almindelige Regler om Adgang til Anke i Straffesager, idet man har fundet det rimeligt at begrænse den frie Adgang til Anke. Den store Mængde af de Sager, som paadømmes efter Straffelovstillægget, maa antages at være ganske klare, fordi der enten foreligger Tilstaaelse eller i øvrigt fuldt Bevis i Sagen, og det synes derfor ikke at være betænkeligt at afskære Ankeadgangen i de Tilfælde, hvor der ikke er nogen begrundet Tvivl om, at Underrettens Afgørelse er rigtig. Man maatte ellers forudse, at der vilde ske en ganske urimelig Overbelastning

af Landsretterne med deraf følgende Forhaling af Sagerne Behandling. Man har derfor efter Forslaget afskaaret Tiltalte fra at anke, bortset fra de Tilfælde, hvor Livsstraf eller Fængselsstraf i 10 Aar eller derover er idømt, medmindre han har faaet Tilladelse til Anke fra et særligt Ankenævn. Det er herved forudsat, at saadan Anketilladelse vil blive givet af Ankenævnet, naar Sagen frembyder virkelig Tvivl enten med Hensyn til Beviset eller med Hensyn til Strafudmaalingen. Om Ankenævnets Sammensætning er i Forslaget bestemt, at det skal bestaa af en Formand og 6 Medlemmer, som skal opfylde Betingelserne for at kunne udnævnes til Dommere, og som skal beskikkes af Kongen. Det er Tanken at sammensætte Ankenævnet efter lignende Principper som dem, der gælder for Sammensætningen af den særlige Klageret. Det er ligeledes henlagt til Ankenævnet at træffe Afgørelsen, naar der bliver Spørgsmaal om Genoptagelse af paadømte Sager. De Sager, som er paakendt af Landsretterne som Ankeinstans, kan i Overensstemmelse med de almindelige Regler i Retsplejeloven indbringes for Højesteret, nemlig hvis Justitsministeriet giver Tilladelse dertil.

Det har, som jeg nævnte før, ved Fastsættelsen af Lovforslagets Regler været holdt for Øje, at den gældende Retsplejelovs Regler skulde følges saa nær, som det overhovedet var muligt. Den, der tiltales efter Loven, skal have den samme Behandling, som enhver, der tiltales for andre Forbrydelser, har Krav paa ved Retten, derunder ogsaa Adgangen til Forsvar i Overensstemmelse med de almindelige Regler. De fleste af de Personer, som de to Lovforslag angaar, har paa den skammeligste Maade sat sig uden for det danske Samfund ved at begaa grove Forbrydelser, medens Landet var i Nød. De har derved gjort sig fortjent til streng Straf, men de skal samtidig behandles retfærdigt, og det skal ikke hedde sig, at de er blevet dømt ved summarisk Proces. Det danske Folk har altid sat Retten og Rettens Pleje højt, og det har været Formaalet med disse Lovforslag at behandle disse Udrensningssager under Former, som vort Folk kan være bekendt.

Jeg skal herved tillade mig at anbefale begge Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Steincke: Hvis nogen i 1939 vilde have paastaet, at jeg om 6 Aar vilde staa her i dette høje Ting som Ordfører for et Lovforslag, der bl. a. hjemlede Dødsstraf,